

VERZEN

DOOR

P. N. VAN EYCK.

I.

RECOGNITIO AMORIS.

Zal 'k mij tot uwen lach bekeeren,
Ik die uw droefheid heb beschreid,
Ik die uw weemoed moest ontberen
En smaadde uw naakte bitterheid?

Gij die mijn zoetst doorpeinsde droomen
Den wreedten mom der wanen gaaft,
En die mijn simpel-hopend schroomen
Met uwen troost niet hebt gelaafd,

Zult gij de zachte trooster wezen,
Wier milde en vleiend-streelsche hand
Àl mijn vertwijfflen, àl mijn vreezen
Zal leiden naar een zeker land?

O Liefde, ik kan uw wisslend leven
Nog enkel peinzen als een waan,
Als 't droef-gezegen nederbeven
Door nevels eener bleke maan.

En móet uw glans mijn ziel omvloeien
Met haren vreemd-verweven schijn,
Het zal, in gloor en zoet ontgloeien
Een dróef gewonnen liefde zijn.
